

Продовжив трудову династію батьків

Іван ГЛУШМАН

Запланувавши статтю до професійного свята лісівників, я звернувся до знайомої мені людини. Вона, на відміну від мене, знає багатьох острожан, які працюють задля посадки, вирощування й охорони дерев – цінної сировини для народногосподарського комплексу країни, важливої ланки екологічного багатства планети, рекреаційного ресурсу та ін. Незабаром надійшла коротке повідомлення такого змісту «*Із родини лісника, дипломатичний, молодий, грамотний*» та номер мобільного.

Минулого понеділка ми спілкувалися з **Ігорем Медовяком**. Він працює на посаді головного інженера державного підприємства (ДП) «Острозький держлісгосп». Під час розмови з Ігорем Святославовичем я з'ясував, що народився він 1981 року в селі

Крилів на Кореччині. Після закінчення 9 класу місцевої школи 1996 року вступив на навчання до Березнівського лісового коледжу на відділ «Лісове господарство». Отримавши атестат про середню освіту й диплом спеціаліста 2001 року, продовжив навчання в Українському державному лісотехнічному університеті. 2002 року почав працювати помічником лісного Мостівського лісництва. Роботу там перервала служба в лавах Української армії.

Демобілізувшись 2004 року, повернувся на ДП «Острозький держлісгосп». Ігор Медовяк продовжив роботу інженером охорони лісу. 14 грудня того ж року героя моєї розповіді призначили лісничим Хорівського лісництва. А 2014 року він став головним інженером. По суті, це третя посада в підприємстві після керівника та його першого заступника.

Спілкуючись із Ігорем Святославовичем, я запитував, чому він обрав професію лісівника. Відповідаючи на це запитання, лісничий сказав, що в дитинстві було кілька мрій про майбутню професію. Проте вдома часто чув розмови батьків про роботу, на канікулах бував у лісі, допомагав садити дерева та ін. Тато Святослав Володимирович працював лісником Гощанського лісництва, а мама Галина Миколаївна – робітницею на лісогосподарських роботах. Тож уже в 9-му класі хлопець багато знав про легені планети. Тоді вирішив продовжити трудову династію батьків. І нині про це не шкодує. Цікавим є й те, що дружина героя моєї розповіді також працівниця Острозького держлісгоспу. Щоправда, вона трудиться бухгалтером, але без фахівців цієї професії жодне підприємство працювати не може, особливо

таке, де працевлаштовано багато людей різних професій.

Робота головного інженера Острозького держлісгоспу складна і багатогранна. Розповідаючи про неї, Ігор Медовяк зазначив, що підприємство не дуже велике за площею (22 тис. гектарів), як порівняти з іншими подібними, але географічно розташоване на території аж чотирьох адміністративних районів. Для організації роботи підприємства доводиться докладати досить багато зусиль. Ігор Святославович наголосив, що, завдячуючи

колективу професіоналів, який уболіває за роботу, ДП «Острозький держлісгосп» досягає успіхів у розвитку лісової справи нашого регіону.

На завершення цієї статті від імені редакції «Замкової гори» щиро вітаю Ігоря Медовяка, увесь колектив ДП «Острозький держлісгосп», усіх інших лісівників, ветеранів галузі з професійним святом. Бажаю їм усім міцного здоров'я, миру, злагоди, достатку, успіхів у цій благородній роботі та Божого благословення в усіх добрих справах. ■